

[Waldorff]

batteret, at en kulturpolitik måtte sikre uafhængighed, måtte sikre frihed for censurvirksomhed og frihed for partipolitisk styring. Derfor er det deprimerende at se, at det forslag, der er lagt frem til en ny radiolov, faktisk indeholder det modsatte af de principper, som blev trukket op dengang.

Med det forslag, som er lagt frem, er der taget nogle skridt til at forære dele af Danmarks radio til amtskommunale partipamper, samtidig med at man på centralt plan fastholder den partipolitiske styring i radiorådet. Det er de væsentligste ting i det nye radiolovsforlag. Hertil kommer, at man foreløbig har opgivet at gøre lokal radio og tv til en del af den samlede radiospredning.

Omdannelsen af de 8 eksisterende distriktsradioer til selvstændige regionalradioer sker under påberåbelse af decentralisering, som flere andre har været inde på. Men det er i hvert fald en anden form for decentralisering end den, som VS går ind for. Efter vores opfattelse må decentralisering betyde, at brugerne – og det vil sige befolkningen – får indflydelse på den radio og det fjernsyn, som de betaler for. Det må betyde, at det indhold, der er i radiospredningen, er noget, der griber ind i befolkningens livssituation, og som har en betydning for den. Det er ikke det, som regeringen forstår ved decentralisering, sådan som det ser ud i dette forslag. For os at se betyder denne decentralisering ikke andet, end at ved siden af, at politikerne på landsplan skal kontrollere radioen politisk, så skal der nu også oprettes en politisk kontrol på regionalt plan. Og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg opfatter den lokale politiske kontrol eller den regionale politiske kontrol som væsentlig farligere end den politiske kontrol, som vi hidtil har kendt.

For at belyse, hvad det er for nogle farer, jeg mener der ligger i det, vil jeg tage et eksempel, nemlig den udsendelse, som hedder »Fra borgernes synspunkt«, og hvor der var arrangeret et møde mellem formanden for det sociale udvalg i Hundested og så en familie med et barn i rullestol, som var blevet behandlet fuldstændig tåbeligt af samme sociale udvalg i kommunen. At det faktisk var tåbeligt, viste sig bl. a. ved, at kommunen lavede sin beslutning om, da udsendelsen var bragt. Hvis befolkningen skal have en interesse i radioen, så er det sådan nogle ting, som dette eksempel drejer sig om, man skal

kunne bruge radioen til. Men hvad siger politikerne til sådan noget? Elisabeth Krogh fra de konservative har angrebet netop denne udsendelse meget voldsomt, og hun er blevet bakket op bl. a. af radiorådsformand Jørgen Kleener. Man har betegnet kritikken af socialudvalgsformanden som menneskejagt. Denne udsendelse ligger bestemt inden for de grænser, man kan stille op, begrundet i et alsidighedskrav, idet man i den samme udsendelse lader begge parter komme til orde. På trods af at en sådan millimetersidighed overholdes, så kaldes det, at radioen overhovedet lægger mikrofon til en kritik af en kommunalpolitiker, menneskejagt.

Det må forstås sådan, at radioen ikke skal bruges til kritik af politikerne – heller ikke, når de begår tåbeligheder eller oplagte uretfærdigheder og overgreb mod befolkningen. Derimod skal radioen bruges til noget andet ifølge samme Elisabeth Krogh, som jeg citerer: »Her op til kommunalvalget var det bedre, om Danmarks radio forsøgte at skabe en smule respekt og interesse for de mennesker, der frivilligt lader sig indstille til offentlige poster.«

Det er direkte citat fra Information. Det forekommer os at være det, som i hvert tilfælde de borgerlige politikere ønsker: en krybende, en underdanig radio- og fjernsynsvirksomhed, som stryger politikerne med hårene, underbygger deres magtposition og forhindrer oppositionen og forhindrer befolkningen i at komme til orde. Det ser ud til at være, hvad man ønsker.

Desværre er det også noget af det, man får med de nye regionalradioer. Flertallet i de regionale radioråd skal udpeges af amtsrådet. Det er fuldstændig ligegyldigt, at man i lovforslaget kalder dem repræsentanter for seere og lyttere. De bliver selvfølgelig partiernes folk alligevel. Jeg vil godt hævde, at det ikke er nogen tilfældighed, at man har valgt denne ordning, og det skulle ikke undre mig, om socialdemokratiet på forhånd – på trods af at der ligesom er lidt kruseduller på stemningen her – har diskuteret forslaget med partiet venstre, for det er i hvert fald de to partier, som vil være glade for denne ordning. Det er venstre og socialdemokratiet, som sidder på amtsrådene. Det vil være venstre og socialdemokratiet, som fremfor andre vil komme til at udpege loyale partisoldater til at sidde i regionalradiorådene.